

Retsbetjents Kontor og sige, hvilke Breve der skulde have Tjenestefrimærker og hvilke ikke. Det er ikke saa lige at høre til, det fordrer en hel lang Undersøgelse. Alle Breve f. Ex., der angaa Skiftesager, kunne ikke gaa med Tjenestefrimærker, de gaa paa deres egen Boldgade, ligesom naturligvis ogsaa Embedsmandens private Breve og hans Fuldmægtiges og Skrivers Breve, men det er ofte indviklet nok, og det er ikke muligt at kontrollere. Det falder mig naturligvis ikke ind at mistænkte Retsbetjentene for, at de sætte gale Frimærker paa deres Breve, men jeg siger, at, aabne vi Døren her, saa at Kontrollen falder bort, saa maa vi ogsaa aabne andre Døre, og en hel Sluse for ukontrollerede Sager kan da gaae op. At indføre Bestemmelser, som afstæfede helt saadanne gamle Forhold som Uffendelsen af Stafetter og Dørlige er et Forslag i det Blaa. Flertallet er fuldstændig enig i, at det er en Uflit, som bør aflæsses, og at denne Benyttelse af Bude med Breve paa Landet bør forandres ligesom ogsaa mange andre Bestemmelser; men det kan ikke foregaa i denne Lov, ialtfald vil Udvalgets Flertal ikke bære Ansvar for at gaa ind paa Noget, som ikke kan overses. Skaf statistiske Oplysninger tilveie om, hvor stor en Del af Danmark der i saa Henseende er finessit, i hvilket Omfang man egentlig vil have skriftlige Meddelelser osv., og kom med en særlig Lov angaaende Forordningen af 1791, saa er Flertallet vistnok fuldstændig med. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (S. C. Holch) sagde i sit Foredrag ikke det ringeste Nyt. Alt, hvad han anførte, har været sagt mange Gange før. Der kom ikke et eneste nyt Moment frem som Grund til nu at forandre Portovæsenet. Det eneste nye Moment er Historien fra Kjøgeegnen. Det er sikkert; men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds kom ikke med en eneste Grund, der kunde vise, at man nu skulde fravige den hidtil fulgte Maade at behandle Portoudgifterne paa. Nu skulde de Herrer ogsaa erindre, hvorledes man hidtil har behandlet denne Sag. Sagen har hidtil været stillet saaledes fra Ministeriets Side, at man ønskede at prøve den i nogle Aar for at se, hvorledes det stillede sig med Portoene, for at man, naar disse Aar vare gaaede, kunde komme til et Resultat. Ministeren er aldrig nogensinde kommen med Forslag om, at det skulde være noget endeligt Fastsat. Han har hidtil holdt paa sit „indtil videre“, og dette „indtil videre“ vil sige: indtil Lovene nogle Gange havde været til Revision. Nu viser det sig, hvad man kunde have sagt sig iforveien, at ligesom man tidligere har været nødt til efterhaanden at forhøje Lønningerne til Kontorbetjentene og forhøje Sat-

ferne for Lokaler og Befordring, saaledes er man naturligvis ogsaa bleven nødt til at forhøje Portoene, og ikke alene have vi været nødt til at forhøje Udgifterne til Porto — det veed det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds meget godt, han har selv været med til at foreslaa det, og Sagen var imod det —, men vi have givet en højere Porto, end Retsbetjentene nogensinde have havt, af den gode Grund, at Postbefordringen er gennemført i et hidtil usædnt Omfang, hvad vi godt vidste vilde blive Tilfældet, da vi vedtog de tidligere Love. Sammenholder man nu Forholdet mellem Retsbetjentene, viser det sig, at for den, hvis Kontorhold flere Gange har været til Revision, spiller Portoene samme Rolle som alle de andre Udgifter. Det kan gjerne være, at der er flere, der tjene paa Portoene, og for denne Mening ansøgte et æret Medlem § 2; men det er jo en Paragraf, der flere Gange har været til Revision, medens §§ 3 og 4 ikke have været det, saa at der ingen Forhøjelse er fremkommen, men man er bleven ved det Gamle. Altsaa, efterat man i en Række af Aar har været enig om at ville se, hvorledes Virkningerne af Portovæsenets Ordning stillede sig, og er kommen til det Resultat, at Embedsmændene ikke lede Overlast, ialtfald ikke anden end den, de i det Hele kunne lide ved denne Maade at normere deres Kontorhold paa, skulle vi nu pludselig gjøre omkring og indføre et andet Princip. Det er det, Flertallet mener, at man ikke kan. Ialtfald skulde man da have ganste andre Oplysninger, naar man skulde føre os til at gaa ind paa noget Saadant. Til at være med til at stemme en hel Forandring ind i det hidtil fulgte System ere disse Fænomener nebe fra Kjøge og nogle enkelte andre Steder ikke nok. Altsaa, Hovedsagen er, at man ikke godt kan affliære sig fra at forlange ogsaa at faae denne Side af Kontorholdet ind under en Kritisk ligesaa-vel som alle de andre Sider. Dette Forlangende kan man ikke frasalde uden derved ligesom at opgive Principet ved alle de andre Poster. Der har aldrig været Tale om i de senere Aar at nedsætte Portoene; det er et overvundet Stadium. Derimod har der været megen Tale om at forhøje den mange Steder, og dette, at vi for nogle Aar siden nedsatte nogle Portoudgifter, forandrer ikke Sagen. Det kom nemlig af, at en enkelt Embedsmand forbausede Udvalget ved sine Opgivelser, hvorfor man troede at være nødt til at sætte dem ned for at vise, at man havde Die med Sagen. Man maa ikke glemme, at det ikke er hver eneste enkelt Satz, der har Betydning for den Vedkommende. Hovedhensynet er slet ikke disse Underkonti, men Hovedsummen. Overken Ministerne eller Udvalget har Noget som helst at ind-